
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0385

Az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 2014. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2016. október 6-i állásfoglalása az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről: 2014. évi éves jelentés (2015/2326(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 32. éves jelentésre (2014) (COM(2015)0329),
- tekintettel „Az EU Pilot értékelő jelentése” című bizottsági jelentésre (COM(2010)0070),
- tekintettel „Az EU Pilot második értékelő jelentése” című bizottsági jelentésre (COM(2011)0930),
- tekintettel a közösségi jogsértések tárgyában a panaszossal való kapcsolattartásról szóló, 2002. március 20-i bizottsági közleményre (COM(2002)0141),
- tekintettel „Az uniós jog alkalmazása tárgyában a panaszosokkal való kapcsolattartás korszerűsítése” című, 2012. április 2-i bizottsági közleményre (COM(2012)0154),
- tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodásra,
- tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásra,
- tekintettel a Bizottságnak az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 30. és 31. éves jelentéséről (2012-2013) szóló, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására¹,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Petíciós Bizottság véleményére (A8-0262/2016),

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0322.

- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 17. cikke a Bizottság alapvető szerepét abban határozza meg, hogy a Szerződések őreként járjon el;
  - B. mivel az EUSZ 6. cikkének (1) bekezdése értelmében az Európai Unió Alapjogi Chartája (a Charta) ugyanolyan jogi kötéssel bír, mint a Szerződések, és annak az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint tagállamai a címzettjei annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre (a Charta 51. cikkének (1) bekezdése);
  - C. mivel az EUMSZ 258. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében Bizottság indokolással ellátott véleményt küld annak a tagállamnak, amely a Bizottság megítélése szerint nem teljesítette a Szerződésekből eredő valamely kötelezettségét, és ha az érintett tagállam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, akkor a Bizottság a Bírósághoz fordulhat;
  - D. mivel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás előírja az információk megosztását a felszólító levél alapján indított valamennyi kötelezettségszegési eljárásra vonatkozóan, de ez nem terjed ki a hivatalos kötelezettségszegési eljárásokat megelőző informális EU Pilot eljárásra;
  - E. mivel a Bizottság az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésére és az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködés alapelvére hivatkozik a Bizottság tagállamokkal szembeni titoktartási kötelezettségének érvényesítése érdekében az EU Pilot eljárások alatt;
  - F. mivel az EU Pilot eljárások célja a Bizottság és a tagállamok közötti szorosabb és koherensebb együttműködés lehetővé tétele, hogy az uniós jog megsértéseit lehetőleg korai stádiumban lehessen orvosolni, és elkerülhetővé váljon formális kötelezettségszegési eljárás;
  - G. mivel 2014-ben 3715 panasz érkezett a Bizottsághoz az uniós jog feltételezett megsértéséről, és Spanyolország (553), Olaszország (475) és Németország (276) voltak azok a tagállamok, amelyek ellen a legtöbb panaszt nyújtották be;
  - H. mivel 2014-ben a Bizottság 893 új kötelezettségszegési eljárást indított, aminek következtében jelenleg Görögországnak (89), Olaszországnak (89) és Spanyolországnak (86) van a legtöbb lezáratlan ügye;
  - I. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében foglalt meghatározás szerint a megfelelő ügyintézéshez való jog azt jelenti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék, és mivel az EUMSZ 298. cikkében foglaltak értelmében feladataik ellátása során az Unió intézményei, szervei és hivatalai egy nyitott, hatékony és független európai igazgatásra támaszkodnak;
1. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 17. cikke szerint a Bizottság felelős az uniós jog alkalmazásának biztosításáért, az EU Alapjogi Chartáját is ideértve (az EUSZ 6. cikkének (1) bekezdése), amely rendelkezéseinek címzettjei az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre;
  2. elismeri, hogy az uniós jog helyes végrehajtásáért és alkalmazásáért az elsődleges felelősség a tagállamokat terheli, rámutat azonban, hogy ez nem menti fel az uniós

intézményeket az elsődleges uniós jog tiszteletben tartásának kötelessége alól a másodlagos uniós jog megalkotása során;

3. kiemeli a Bizottság jelentős szerepét az uniós jog alkalmazásának ellenőrzésében és abban, hogy éves jelentést nyújt be a Parlamentnek és a Tanácsnak; felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is játsszon aktív szerepet és fejlesszen ki különböző eszközöket az uniós jog tagállamokbeli végrehajtásának, érvényesítésének és teljesítésének javítására, továbbá hogy az uniós irányelvek végrehajtására vonatkozó adatok mellett következő éves jelentésében nyújtson adatokat az uniós rendeletek végrehajtásáról is;
4. elismeri, hogy az uniós jog helyes végrehajtásáért és alkalmazásáért az elsődleges felelősség a tagállamokat terheli, hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az uniós jog végrehajtásakor teljes körűen tiszteletben kell tartaniuk a Szerződésekben és az EU Alapjogi Chartájában foglalt alapvető értékeket és jogokat; emlékeztet arra, hogy az uniós jog végrehajtásának ellenőrzése és értékelése a Bizottság feladata, e célból ismét felszólítja a tagállamokat, hogy szisztematikusan alkalmazzák a megfelelési táblázatokat, rámutat azonban, hogy ez nem menti fel az uniós intézményeket az elsődleges uniós jog tiszteletben tartásának kötelessége alól a másodlagos uniós jog megalkotása során; felidézi, hogy az ágazati jogszabályokkal kapcsolatosan fel kell használni saját végrehajtási jelentéseit;
5. elismeri, hogy a Parlamentnek fontos szerepet kell játszania azáltal is, hogy politikai ellenőrzést gyakorol a Bizottság végrehajtási intézkedései felett, ellenőrzi az uniós jog végrehajtásának ellenőrzéséről szóló éves jelentéseket, és megfelelő parlamenti állásfoglalásokat fogad el; úgy véli, hogy a Parlament még inkább hozzájárulhatna az uniós jogszabályok időben történő, pontos átültetéséhez a jogalkotási döntéshozatali folyamatban szerzett tapasztalatainak a nemzeti parlamentekkel fenntartott, előre kialakított kapcsolatai révén történő megosztása révén;
6. megjegyzi, hogy az uniós jog nemzeti jogba való helyes és időben történő átültetése és a világos hazai jogi keret prioritást kell, hogy képezzen a tagállamok számára az uniós jog megsértésének elkerülése és annak biztosítása céljából, hogy az egyének és a vállalkozások részesüljenek az uniós jog hatékony és eredményes alkalmazása által nyújtott előnyökből;
7. hangsúlyozza a szociális partnerek, a civil társadalmi szervezetek és az egyéb érdekelt felek fontos szerepét a jogszabályok létrehozásában és az uniós jog tagállamok általi átültetése és alkalmazása terén mutatkozó hiányosságok nyomon követésében és jelentésében; megjegyzi, hogy a Bizottság az e folyamatot elősegítő új eszközök 2014-es bevezetésével elismerte az érdekelt felek szerepét; arra bátorítja az érdekelt feleket, hogy e tekintetben a jövőben is maradjanak éberek;
8. elismeri az uniós jog tényleges alkalmazásának hatását az uniós intézmények hitelességének megerősítése szempontjából; méltányolja, hogy a Bizottság éves jelentése nagy jelentőséget tulajdonít a polgárok, a vállalkozások és a civil társadalmi szervezetek által benyújtott petícióknak, amelyek benyújtása a Lisszaboni Szerződésben rögzített alapvető jog, továbbá az európai polgárság fontos eleme és olyan fontos másodlagos eszköz, amely a polgárok véleményének és tapasztalatainak közvetlen kinyilvánítása révén teszi lehetővé az uniós jog alkalmazásának ellenőrzését és esetleges hiányosságainak azonosítását – a választások és

népszavazások mellett, amelyek továbbra is a demokratikus véleménynyilvánítás elsődleges útjai maradnak;

9. úgy véli, hogy a tagállamok nem tudnak eleget tenni a jogalkotásra vonatkozó irreális végrehajtási határidőknek, ami az alkalmazás késedelmének hallgatólagos elfogadásához vezet; kéri az európai intézményeket, hogy állapotodjanak meg megfelelőbb ütemezésben a rendeletek és irányelvek végrehajtására vonatkozóan, figyelembe véve a vizsgálatok elvégzéséhez és a konzultációkhoz szükséges időszakokat; úgy véli, hogy a Bizottságnak a jelentéseket, felülvizsgálatokat és jogszabályi felülvizsgálatokat a társjogalkotókkal közösen megállapított időpontokban és a vonatkozó jogszabályokban előírtak szerint kell előterjesztenie;
10. üdvözli, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló új intézményközi megállapodás magában foglal az uniós jog végrehajtásának és alkalmazásának javítását, valamint az ezzel kapcsolatos strukturáltabb együttműködést célzó rendelkezéseket; támogatja a megállapodásban foglalt felhívást, mely szerint javítani kell az olyan nemzeti intézkedések azonosítását, amelyek nem kapcsolódnak szigorúan uniós jogszabályhoz (túlszabályozásként ismert gyakorlat); hangsúlyozza az átültetés javításának fontosságát és annak szükségességét, hogy a tagállamok értesítést adjanak az európai irányelveket kiegészítő nemzeti intézkedésekről, és világosan megjelöljék ezeket; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az uniós jogszabályok alkalmazása során el kell kerülniük, hogy szükségtelenül terheesebbé tegyék az uniós szabályokat, mivel ez az Unió jogalkotási tevékenységének félreértelmezéséhez vezet és növeli az indokolatlan EU-szkepticizmust a polgárok körében; emlékeztet arra azonban, hogy ennek semmiféle hatása nincs a tagállamok azon előjogára, hogy nemzeti szinten az uniós szinten megállapodottaknál szigorúbb szociális és környezetvédelmi normákat fogadjanak el;
11. úgy véli, hogy a Parlamentnek jelentősebb szerepet kellene játszania annak elemzésében, hogy a csatlakozásra váró országok és az Európai Unióval társulási megállapodást kötött országok miként felelnek meg az uniós jognak; e tekintetben a közösségi jog tiszteletben tartása és alkalmazása tekintetében megfelelő segítség nyújtását javasolja az érintett országoknak a nemzeti parlamentjeikkel való folyamatos együttműködés révén;
12. javasolja, hogy a Parlament készítsen valódi jelentéseket, ne csupán állásfoglalásokat valamennyi tagjelölt országról a Bizottság által közzétett éves eredményjelentésekre reagálva, hogy minden érintett szakbizottság kibocsáthassa a véleményét; úgy véli, hogy a Bizottságnak továbbra is az európai szomszédságpolitikában részt vevő valamennyi olyan ország tekintetében is eredményjelentéseket kellene közzétennie, amelyek társulási megállapodást írtak alá, hogy a Parlament az említett országok által a csatlakozási menetrendhez kapcsolódó uniós vívmányok végrehajtása terén elért eredményeket komolyan és szisztematikusan értékelhesse;
13. üdvözli a Bizottság 32. éves jelentését az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről, és megjegyzi, hogy a környezetvédelem, a közlekedés, valamint a belső piac és szolgáltatások képezték 2013-ban azokat a szakpolitikai területeket, ahol a legtöbb kötelezettségszegési eljárás volt még 2014-ben is lezáratlan; megjegyzi azt is, hogy a környezetvédelem, egészség, fogyasztóvédelem, mobilitás és közlekedés képezték 2014-ben ismét azokat a szakpolitikai területeket, ahol a legtöbb kötelezettségszegési eljárást indították; az intézményközi átláthatóság biztosítása érdekében arra ösztönzi

a Bizottságot, hogy tegye lehetővé a Parlament könnyebb hozzáférését az uniós jog megsértésével kapcsolatos ügyekhez;

14. megjegyzi, hogy az éves jelentés szerint „az elmúlt öt évben a formális kötelezettségszegési eljárások száma csökkent”, és hogy a Bizottság szerint ez a tagállamokkal az EU Pilot eljárás keretén belül folytatott strukturált párbeszéd hatékonyságát tükrözi; úgy véli azonban, hogy az utóbbi években végbement csökkenés és a következő években várható csökkenés elsősorban a Bizottság új jogalkotási javaslatai számának folyamatos csökkenésére vezethető vissza; rámutat arra, hogy a Bizottság irányelvek késedelmes átültetése esetén nem alkalmaz EU Pilot eljárást;
15. ismételten emlékeztet arra, hogy ezen utólagos értékelés nem menti fel a Bizottságot azon kötelessége alól, hogy hatékonyan és időben ellenőrizze az uniós jog alkalmazását, és megjegyzi, hogy a Parlament a Bizottság ellenőrzése révén segítséget nyújthatna a jogszabályok végrehajtásának vizsgálatában;
16. megjegyzi, hogy az új EU Pilot ügyek számának a vizsgált időszak folyamán tapasztalható növekedése és a lezáratlan kötelezettségszegési ügyek számának csökkenése az éves jelentés szerint azt mutatja, hogy az EU Pilot rendszer bizonyította hasznosságát, és pozitív hatást gyakorolt az uniós jog hatékonyabb végrehajtásának előmozdítása révén; hangsúlyozza azonban, hogy az uniós jog érvényesítése sem nem kellőképpen átlátható, sem a panaszosok és érdekelt felek nem gyakorolhatnak felette tényleges ellenőrzést, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament többszöri kérése ellenére továbbra sem fér hozzá megfelelően az EU Pilot eljárásra és a folyamatban levő ügyekre vonatkozó információkhoz; e tekintetben a Parlament felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson nagyobb átláthatóságot az EU Pilot eljárásra vonatkozó információkra, valamint a folyamatban lévő ügyekre vonatkozóan;
17. úgy véli, hogy az uniós jog be nem tartása miatti pénzügyi szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kellene lenniük, figyelembe kellene venniük az azonos területen történő ismételt mulasztást, valamint hogy tiszteletben kell tartani a tagállamok törvényes jogait;
18. rámutat, hogy a jogállamiságon, a jogbiztonságon és a jog kiszámíthatóságán alapuló Európai Unióban az uniós polgárok számára jogot kell biztosítani arra, hogy egyértelmű, elérhető, átlátható módon és megfelelő időben (az interneten és más módon) elsőként értesüljenek arról, ha az uniós jog átültetése céljából elfogadtak-e nemzeti jogszabályokat, és ha igen, melyeket, valamint hogy ezek helyes végrehajtásának biztosításáért mely nemzeti hatóságok viselik a felelősséget;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy egyetlen portálon kapcsolja össze a különböző honlapokat, hozzáférési pontokat és tájékoztató weboldalakat, amely egyszerű hozzáférést kínál a polgároknak az online panaszbenyújtáshoz szükséges űrlapokhoz, és felhasználóbarát tájékoztatást nyújt a kötelezettségszegési eljárásokról; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy következő ellenőrző jelentésébe foglaljon bele az e portálok használatával kapcsolatos részletesebb információkat is;
20. emlékeztet, hogy a Bizottság és a Parlament közötti lojális együttműködés kötelezettsége mindkettőjükre vonatkozik; ezért felhív az Európai Parlament és az

Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás átdolgozására, hogy lehetővé tegyék az EU Pilot eljárásokról szóló információk átadását (bizalmas) dokumentum formájában az uniós jog értelmezése és alkalmazása terén illetékes parlamenti bizottságnak;

21. emlékeztet arra, hogy 2013. január 15-i állásfoglalásában¹ a Parlament kérte egy európai közigazgatási eljárásjogi uniós rendelet elfogadását az EUMSZ 298. cikke alapján, azonban annak ellenére, hogy az állásfoglalást elsöprő többséggel fogadták el (572 mellett, 16 ellene, 12 tartózkodás), a Parlament kérését nem követte a Bizottság részéről javaslat; felkéri a Bizottságot, hogy ismét vizsgálja meg a Parlament határozatát egy közigazgatási eljárásjogra vonatkozó jogalkotási javaslat előterjesztése érdekében;
22. sajnálatának ad hangot konkrétan amiatt, hogy nem követték nyomon arra irányuló felhívását, hogy rendelet formájában állapítsanak meg a kötelezettségszegési, illetve az azt megelőző eljárás egyes aspektusaira vonatkozó kötelező szabályokat – beleértve az értesítéseket, a kötelező határidőket, a meghallgatáshoz való jogot, az indokolási kötelezettséget, továbbá valamennyi személy azon jogát, hogy hozzáférjen a rá vonatkozó dokumentumokhoz –, erősítve ezzel a polgárok jogait és biztosítva az átláthatóságot;
23. emlékeztet arra ezzel összefüggésben, hogy a Jogi Bizottság létrehozott egy közigazgatási joggal foglalkozó új munkacsoportot, amely úgy döntött, hogy kidolgoz egy tényleges rendelettervezetet az uniós igazgatásra vonatkozó közigazgatási eljárásjogról, hogy „ihletet” adjon a Bizottságnak – nem azért, hogy megkérdőjelezze a Bizottság kezdeményezési jogát, hanem hogy megmutassa, hogy egy ilyen rendelet elfogadása hasznos és egyben megvalósítható is lenne;
24. úgy véli, hogy e rendelettervezet célja nem a meglévő uniós jogszabályok felváltása, hanem az értelmezéssel kapcsolatos hiányosságok és problémák kiküszöbölése érdekében ezek kiegészítése, valamint a meglévő szabályok hozzáférhetőbb, világosabb és koherensebb értelmezése a polgárok, vállalkozások, valamint az igazgatás és annak tisztviselői érdekében;
25. ismét felhívja ezért a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot az európai közigazgatási eljárásjogról; figyelembe véve a Parlament eddigi erőfeszítéseit ezen a területen;
26. emlékeztet arra, hogy a Szerződések és az Európai Unió Alapjogi Chartája az uniós intézmények számára kötelező jogi erővel bírnak még abban az esetben is, ha nemzetközi hitelezői csoportok („trojka”) tagjaként lépnek fel;
27. felhívja a Bizottságot, hogy tegye az uniós jog betartását valódi politikai prioritássá, amelynek érdekében működjön szorosan együtt a Parlamenttel, amely köteles a) biztosítani a Bizottság politikai elszámoltathatóságát, és b) társjogalkotóként meggyőződni arról, hogy a jogalkotási munka folyamatos javítása érdekében teljes körűen tájékozott;

---

¹ HL C 440., 2015.12.30., 17. o.

28. támogatja, hogy a Parlamenten belül létrejőjjön egy eljárás az uniós jog tagállamok általi végrehajtásának ellenőrzésére, amely képes a meg nem felelés kérdését országspecifikus módon elemezni, továbbá figyelembe veszi azt, hogy a Parlament érintett állandó bizottságai saját illetékességi területükön belül nyomon követik az uniós jog alkalmazását.
29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.